

Amsterdam

5 februari 2015

De Telegraaf

AMSTERDAMMER VAN DE WEEK

Rijk door inspiratie

Overspoeld met reacties werd de redactie Amsterdam na het plaatsen van een onbekend kleurrijk kunstwerk waarop het Damrak afgebeeld is.

Hans Alleman in zijn atelier. Foto Rob de Jong

Lezers herinnerden zich niet alleen het tijdsbeeld, maar deelden ook hun anekdotes en herinneringen aan de voor het grote publiek relatief onbekende Amsterdamse schilder van het doek: Henk Alleman.

In bijna zeventig jaar schilderde en tekende hij misschien wel duizend werken die uitwaaierden van Japan tot aan Amerika. Roem en rijkdom bracht het hem slechts in beperkte mate, maar niettemin dartelt de penseel van Henk Alleman nog dagelijks liefdevol over papier en doek: „Ik voel me rijk door alle prachtige plekken waar ik ben geweest en die ik heb mogen schilderen.”

Het appartement van Alleman, ondanks zijn 86 jaar nog zeer vitaal en bruisend van energie, en zijn vrouw Dorien (84) kan moeiteloos door als atelier annex expositieruimte. De muren zijn – inclusief het toilet - voorzien van de meest uiteenlopende landschappen, stadsgezichten, historische collages en abstracte kunstvormen. Sommige werken kostten hem een uur om te creëren, anderen ruim een maand. Stuk voor stuk strelen ze het oog, helemaal in combinatie met de levendige verhalen die de oudste nog levende tekenaar uit de stal van de bekende Marten Toonder erbij vertelt. In één van de kamers staat een groot doek, met daarop een nachtelijk, abstract ogend, stadsgezicht. „En het volgende schilderij zit alweer in mijn hoofd”, grijnst Alleman enthousiast. Het is typerend voor zijn passie.

Zijn vrouw Dorien en dochter Marga horen het trots aan. „Henk is altijd maar aan het werk. Voor de vakanties werd het schetsboek bij wijze van spreken als eerste ingepakt”, legt zijn liefhebbende echtgenoot uit. „Dan ging ik naar het strand, en was hij aan het schilderen.” Dochter Marga knikt instemmend: „En als kind werd het schildervak mij met de papelepel ingegoten. Ik zie ons nog samen schilderen, terwijl mijn vader vertelde over het maken van de juiste compositie.” vult de Almeerse, uiteindelijk in de zorgsector belandt, aan.

Het schilder- en tekenbestaan van Alleman kende echter niet louter romantisch klinkende voordelen: „Het zijn ook turbulente jaren geweest, met name in financieel opzicht. Van kunst is nauwelijks te leven. Maar ik wist voor wie ik had gekozen, dus ben ik gelukkig met het soms moeilijke leven dat we hebben geleefd”, vertelt Dorien liefhebbend. Om toch de opvoeding van hun twee kinderen te betalen, kiest Alleman voor een baan als vertegenwoordiger, waarin hij getalenteerd blijkt. Zodra de gezinssituatie het financieel toelaat, vervolgt hij zijn leven als schilder. „Nee, rijk ben ik niet geworden van het schilderen van prenten, strips en schilderijen. Ik heb wel zo’n 25 keer mogen exposeren, heb gepubliceerd in kranten en bladen maar bovenal heb ik een prachtig leven gehad, doordat ik op veel plekken in het buitenland ben geweest. Dat is voor mij ook rijkdom!”

